



KOT

KUNST OMKRING TROLDEN
NR.4, 25. ÅRGANG DEC. 2017

DECEMBER

2017

Fredag den 1. og frem mod juleaften

Udstilling: De 24 montre i Camilla Berners udstilling åbnes sammen med de 700-900 tilmeldte skolebørn gradvist i dagene op til juleaften og står fuldt færdig fra anden juledag – gratis adgang.



Torsdag den 28. kl. 14, fredag den 29. og lørdag den 30. kl. 11-17

Kunstudstilling i Rødning Centeret.

JANUAR

2018



Torsdag den 11. kl. 18.30

Film "PAULA" (Paula Modersohn-Becker). Tilmelding til let anretning på tlf. 31908748. Billetter købes i Rødning Bio, tlf. 73845404.

Fredag den 19. kl. 16: Fernisering. Åbent fra kl. 13 – 17 de følgende tre weekender

Nordisk fællesudstilling med Fritze Lundstrøm (akvarel) og Regin Jørgensen (oliemaleri).

Mandag den 29. kl. 19.30

Foredrag ved Fritze Lundstrøm i forbindelse med udstillingen: "Svalbard, de lyse nætters poesi." Entre 60/70 kr.

Tirsdag den 30. kl. 19.30

Kunstforeningens ordinære generalforsamling med efterfølgende lodtrækning.

FEBRUAR

2018



Torsdag den 1. kl. 19 i Rødning Centeret

Foredrag med Jørgen Steinicke: "Lys og slagskygge - 300 års spansk malerkunst". Pris: 100 kr. inkl. kaffe.

Uge 7

Vinterferieværksted. Workshops onsdag-fredag fra kl. 11 – 15.

Lørdag den 3. kl. 15-17

Mød Camilla Berner og hør om den aktuelle udstilling og hendes virke.

fortsat: FEBRUAR

2018

Mandag den 19. – mandag den 19. marts

Udstilling med maleren Ken Denning på Vejen Bibliotek.

Mandag den 19. kl. 16

Artist Talk på biblioteket.

Mandag den 19. kl. 19.30

Forfatterforedrag: Mich Vraa fortæller om to bøger. Entre: 60/80 kr.

Fredag den 23. kl. 19.30

Koncert: Jazzbandet Blå Mandag. Entre 250/300 kr. incl. en let anretning i pausen. Forsalg på museet fra den 15. december.

Fredag den 23.

Indlevering af værker til den censurerede udstilling.

Lørdag den 24. – søndag den 25.

Censurering fra kl. 10 – 17. Åbent for offentligheden.

Søndag den 25. kl. 15

En tur gennem Camilla Berners udstilling i dialog mellem billedhugger Sophus Ejler Jepsen og museumsleder Teresa Nielsen.

MARTS

2018

Lørdag den 3. kl. 14 – søndag den 18.

Lørdage og søndage kl. 13 – 17.

Den censurerede udstilling.

Søndag den 25. kl. 15

En tur gennem Camilla Berners udstilling i dialog mellem billedhugger Sophus Ejler Jepsen og museumsleder Teresa Nielsen.

Arrangementer uden piktogram eller stedangivelse foregår på Vejen Kunstmuseum.



Kunst 6630, Rødning

Sydjysk Kunstforening, Galleri 46, Holsted

NYT FRA VEJEN KUNSTMUSEUM

Børn har alle potentialet til at blive fremtidens museumsgæster, og da primært lokale børn udgør 25-30% af museets gæster, kan det tænkes, at de som voksne bliver nogle af landets flittige museumsgæster. Tænk, mange af dem er jo vokset op med Troldepringvandet og Niels Hansen Jacobsens skulpturer som en del af gadebilledet!

FORMIDLING

Med omkring 90 elever om ugen går mange af børnene til eftermiddagsundervisning. Dertil kommer rigtig mange af dem på besøg i kraft af museets formidling til kommunens skoler. De seneste måneder har første klasserne taget del i ABC-projektet – læs mere på side 14-20. Med støtte fra **STATENS KUNSTFOND** kommer 3. og 4. klasser på besøg i februar 2018 til skriveworkshop med forfatteren Marianne Gade. Hun har skrevet en eventyrlig fortælling, der blander Vejen-trollden, Paul McCartney og Anlægget i Vejen til en forrygende cocktail!

STATENS KUNSTFOND støtter også et huskunstnerprojekt med arkitekt Gitte Juul, der sidst på året 2018 forbereder et formidlingsprojekt, der i foråret 2019 finder sted på Museumspladsen i Vejen. Skolebørnene indvies i arkitekturens verden, mens de involveres i processerne frem mod at finde den optimale løsning på en værkstedsarbejdsplads i ånden fra billedhugger Niels Hansen Jacobsens "Huggehus". Det var en beskeden konstruktion, der stod ved hans barndomshjem i den nordlige ende af Vejen.



EN GAVEREGN LIDT FØR JUL!

DANICO keramik. Keramiksamlingen på Vejen Kunstmuseum er vokset med en testamentarisk gave fra Finn Birkholm-Clausen (1944-2017). Han var først og fremmest naturmenneske og var en af de lokale drivkræfter bag etablering af Filsø. Dertil var han storsamler af DANICO-keramik fra andet tiår af 1900-tallet. Horsens Museum har lykkeligvis taget vare på størsteparten af hans omfattende samling, så den efter hans ønske kom til byen, hvor keramikken blev til. Samtidig er et repræsentativt udvalg på et halvt



◀ I den nordlige ende af Vejen, ved Niels Hansen Jacobsens fædrene gård, lå "Huggehuset" som et teglklædt telt. Det gav læ mod vejr og vind, når han huggede de hundredevis af grav- og mindesten, der i dag findes landet over.





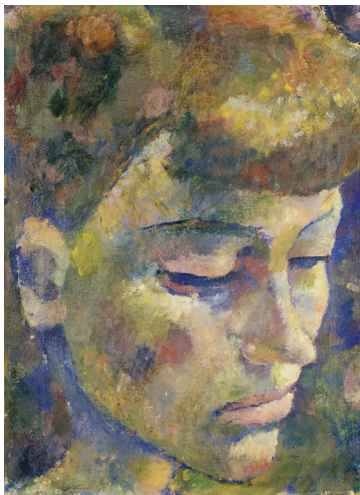
▲ På Museumspladsen ses Anette Bendixen med et prøvefelt. Hun klipper efter fire af Hansen Jacobsens markante keramiske masker – én til hver af de fire stier omkring Troldepringvandet.

hundrede stykker kommet til Keramiksamlingen i Vejen. Navnet er afledt af **DA** for Danmark, **NI** for pottemager Niels Peter Nielsen og **CO** for købmand Corfitzen. Afgørende for stilen var kunstneren Eiler Løndal og medarbejdere med erfaring fra Kählers værksted ved Næstved – et vist slægtskab fornemmes. De udvalgte værker repræsenterer Niels Peter Nielsens arbejde med DANICO og AN-NASHAAB. Tak for den betænksomme gave, for museets beskedne indkøbsbudget ville ikke levne plads til at etablere en sådan studie-samling – og den omhyggelige indsamling er gjort med Finn Birkholm-Clausens kyndige øje, der altså kunne andet end at spotte rovfugle!

Et Ingrid Vang Nyman selvportræt. Fra privateje erhverves det sidste af den række selvportrætter af Pippi-tegneren Ingrid Vang Nyman, der hang hos hendes søn Peder Nyman i hans hjem i Helsingør. Det er formodentlig fra slutningen af 1930'erne, omkring den tid, da hun gik på Kunstakademiet i København. Portrættet er erhvervet med støtte fra Museums og Kunstforeningen for Vejen og Omegn

Værker af Karen Harsbo. Bestyrelsen for Victor P. Christensens Legat, kunstnerne Ann Lislegård og Finn Naur Petersen samt kunsthistoriker Minna Poll Sevaldsen, har ved opløsningen af legatet betænkt Vejen Kunstmuseum med 21.667 kr., der udmøntes i indkøb af keramiske værker af Karen Harsbo, leder af keramikafdelingen på Kunstakademiet i København og museets medspiller i keramikmønstringerne i Vejen i 2003 og 2013. Tak for den meget betænksomme gestus.

▼ Fra privateje har det med støtte fra kunstforeningen været muligt at erhverve et af Ingrid Vang Nymans markant selvportrætter.



NÅR 1+1+1+1 BLIVER MERE END FIRE

At skære hjørner er elementært menneskeligt. Folk går gerne den korteste vej – med mindre man får meget våde eller snavsede sko! Omkring Troldepringvandet er hjørner blevet slidt ned, og der er brug for forstærkning. I en forening af det nyttige og det skønne gik invitationen til væreren Anette Bendixen, der har eksperimenteret med papirklip. Mon hun havde mod på at lave klip, der kunne fange formessensen fra udvalgte keramiske masker af Niels Hansen Jacobsens? De første prøver i laserskåret krydsfiner viser, at hun har løst opgaven til topkarakter. Ligheden er til at få øje på, og når de fire trekanter skæres i cortenstål og nedfældes, vil resultatet være mere end bare fire – Museumspladsen vil være tilført endnu en unikaproduktion, der – som hver af pladsens låger – omhyggeligt følges til dørs af et årvågent kunstnerøje.

DEN MOBILE KUNSTFORMIDLING – LANDSKABET OG EN KUNSTNERKOLONI

Det netop modtagne tilsagn på 150.000 kr. fra **STATENS KUNSTFOND**, matches fra museet af andre 150.000 kr., der

muliggør igangsættelse af en mobil kunstformidling med kunstnerne Cecilie Bendixen og Sophus Ejler Jepsen som initiativtagere og tovholdere. Tak for støtte til et ud af boksen-projekt, som vi er spændt på at se resultaterne af!

Efter sammenlægningerne er Vejen Kommune et relativt stort landområde med indbyggere spredt i mange små samfund. Nord-syd løber Hærvejen igennem, og øst-vest gennemskæres kommunen af den gamle landegrænse, Kongeåen, som stadig danner skel både kulturelt og infrastrukturelt. Kommunen rummer en del industrialiseret landbrug og udrettede åer uden ret meget fokus på landskab og natur. Åtte Bjerge, Tirslund Plantage, Balderbæk, Jels Sø og Skibelund Krat er gamle åndehuller, mens oprettelsen af Møllestien, Jels Søbad, Holmeåstien og Kongeåstien tyder på en voksende interesse for en rekreativ tilgang til naturen.

Vejen Kunstmuseum og Vejen Billedskole er gennem flere år blevet bedt om at komme ud til de små samfund med workshops og aktiviteter for hele familien. Efter en omstrukturering fra forening til museumsdrift, og med den gode støtte udefra, gøres i 2018 forsøget med en mobil kunstformidling, der over tre uger når ud til de tre gamle centerbyer: Rødding, Brørup og Holsted.

Om det bliver muligt at finde støtte til det, tages der med gæstekunstnere også hul på overvejelser om en moderne kunstnerkoloni, der kan tage bestik af landskabet. Kunstnere har i fx Skagen mod nord og Worpswede ved Bremen udpeget og billedliggjort landskabelige særtræk, så Grenens lys og hedens tågebanker er blevet drømmende sjælespejle for os alle. Et af målene med projektet er at finde og udvikle landskabelige særtræk i dette undereksponerede stykke Danmark – for og med egnens børn og voksne. Ved at kunne udpege sjælespejle i egnens landskab, flora og fauna, kan vores indre landskab styrkes. Denne tilknytning er afgørende for den lokale selvforståelse samt for anerkendelsen af og omsorgen for omgivelserne – og helt i tråd med mange af de kloge tanker, som den legendariske højskoleforstander Ludvig Schrøder på Askov Højskole gjorde sig, mens han formede kerne i den danske højskole – i dag en del af vores samfunds rygrad.

Rammen om Vejen Kunstmuseums satellit-enhed bliver et telt, som laves af arkitekt Cecilie Bendixen og billedhugger Sophus Ejler Jepsen. Med dette mobile rum er planen, at museets kunstneriske univers tre uger hvert halve år kommer ud til alle mulige dele af kommunen på jagt efter genius loci, stedets ånd. Ved at rejse ud overkommes de logistiske forhindringer, der kan gøre det svært for skoleklasser og billedskoleelever at nå ind til museet. Teltet bliver et værk i sig selv, og samtidig et vartegn, der skaber plads til fortolkninger af landskabet. ■



▲ Niels Hansen Jacobsens Forårsmaske er modelleret i Paris i 1890'erne - hænger fremme i billedhuggerens stuer på museet.

▼ De laserskårne prøvelfelter ligger fremme i Skulptursalen - de kan også bruges som et kvadratisk motiv.



ET INDBLIK I NIELS HANSEN JACOBSENS PARIS

JAPAN, JAPONISME OG ART NOUVEAU



Af Malene Wagner, kunsthistoriker med speciale i japansk kunst og kultur

I 1850'erne, da Japans havne blev tvunget åbne for handel med Vesten, var Frankrig blandt de første nationer til at sikre sig en gunstig handelsaftale. Den resulterede i, at Paris de næste mange årtier blev en af de vigtigste centre for japansk kunst såsom porcelæns- og lakarbejder, tekstiler, træsnit og bøger, samt en masse bric-à-brac, der i stor stil eksporteredes til de europæiske og nord-amerikanske storbyer.

Verdensudstillingerne, som den franske hovedstad var vært for i 1855, 1867, 1878, 1889 og 1900, spillede en afgørende rolle i introduktionen af den japanske kunst for et bredt publikum. Dertil var en række kunst-entusiaster – både handlende og samlere, som Siegfried Bing og Émile Guimet, instrumentale i formidlingen af en dybere forståelse for Japans kunst og kultur. Samtidigt optog franske kunstnere og designere impulser fra den nye 'eksotiske' kunst på tværs af former, motiver og media. En Japan-mani spredte sig henover Frankrig, og le japonisme stod snart i fuld flor.

I 1892 – tyve år efter at japonisme for første gang fik sin betegnelse* – bosatte den danske kunstner Niels Hansen Jacobsen sig med sin hustru Anna Gabriele født Rohde i Paris. De slog sig ned i la cité fleurie, et

kunstnermiljø på 65 Boulevard Arago.

Dér blev de naboer til blandt andre keramikerne Jean Carriès og Paul Jeanneney. Disse to herrer var begge fascineret af det asiatiske og særligt det japanske stentøj, som de inspireredes af i deres egne arbejder, og Jeanneney havde en anelig samling af både japansk og kinesisk kunst.



På dette tidspunkt havde Japan-manien flyttet fokus fra det 'eksotiske' og noget dekadente japanske porcelæn, ofte produceret til eksport, til det mere simple og rustikke stentøj, ofte brugt til te-ceremonien. Disse arbejder reflekterede en mere autentisk japansk smag med deres organiske former og flydende glasurer, som de franske keramikere optog i deres værker. Japonismen havde taget en ny form inden for keramikken, og art nouveau'en slog rod.

I Paris begyndte Hansen Jacobsen også at arbejde med keramikken. Det er uvist, hvilken rolle, hvis nogen, den asiatiske keramik spillede for ham. Efter kunstnerens ønske blev alle hans papirer brændt

ved hans død. Vi står derfor uden konkrete henvisninger. Men det faktum, at Hansen Jacobsen opholdt sig ti år i epicentret af japonisme og art nouveau; at han der var omgivet af de store navne inden for den franske keramik, som til dels fulgte det japanske spor, må have haft betydning. Kan disse omstændigheder have efterladt sig et vist indtryk hos ham og et muligt udtryk i hans arbejder?

Ved at kortlægge det Japan-influerede keramikmiljø og tidsånden, der omgav Hansen Jacobsen i 1890'ernes Paris, med kulmination ved verdensudstillingen år 1900, kan vi forsøge at placere kunstneren fra Vejen i en bredere japonisme-kontekst og måske forstå mulige og hidtil udforskede påvirkninger i hans keramiske værker.

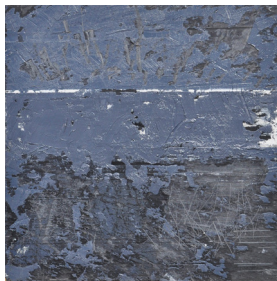
Takket være en bevilling fra Beckett Fonden har Vejen Kunstmuseum fået mulighed for at projektansætte Malene Wagner til at beskrive de asiatiske keramikpåvirkninger, som Niels Hansen Jacobsen kan have oplevet i Paris. Hvilke private og offentlige samlinger kan han have besøgt, og hvad blev eksempelvis gengivet i de toneangivende tidsskrifter? Hendes arbejde bliver et skridt på vej mod den store bog om Niels Hansen Jacobsens keramik, der skal udkomme i forbindelse med Drømmeudstillingen om samme emne i 2021, 160-året for kunstnernes fødsel. Den muliggøres af 15. Juni Fonden – læs mere på side 20-22. ■

**Japonisme var en benævnelse, som blev brugt af den franske kunstkender og passionerede samler af japansk kunst, Philippe Burty (1830-1890), da han skrev en artikel om japansk kulturs indflydelse i Frankrig til magasinet "La Renaissance littéraire et artistique". Japonisme blev egentligt betegnelsen for den overordnede vestlige værdsættelse af Japans kunst og kultur, som blandt andet kom til udtryk i malerkunsten og kunsthåndværket fra slutningen af 1850'erne. Se endvidere Gabriel P. Weisberg, "On Understanding Artistic Japan", The Journal of Decorative and Propaganda Arts, vol. I (Spring, 1986), side 13.*



▲ Den franske billedhugger Jean Carriès modellerede dette særeste stentøjsbrændte fabeldyr. Opslagets øvrige tre stykker keramik er udført af Niels Hansen Jacobsen i 1890'ernes Paris, hvor han en tid boede nabo til Carriès.





ORDINÆR GENERALFORSAMLING

Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn

Tirsdag den 30. januar 2018
kl. 19.30 på Vejen Kunstmuseum

DAGSORDEN

1. Valg af dirigent

2. Formandens beretning

3. Kassererens beretning

4. Fastsættelse af kontingent for 2018

Nuværende: 175 kr. pr. medlem

5. Indkomne forslag

Forslag skal være formanden i hænde senest fredag den 19. januar 2018

6. Valg til bestyrelsen

På valg er: Pernille Vestergaard, Claus Jacobsen, Gunna Kjelstrøm og Anker Ulsdal.

Pernille Vestergaard modtager ikke genvalg.

Øvrige modtager genvalg

7. Valg af suppleanter

På valg er: Kirsten Engel Sørensen og Bodil Meineche.

Begge modtager genvalg

8. Valg af revisor

Jan Jepsen genopstiller

9. Valg af revisorsuppleant

10. Orientering om Vejen Kunstmuseum

Museumsleder Teresa Nielsen orienterer

11. Eventuelt

Efter generalforsamlingen er der kaffebord samt bortlodning af gevinster. Generalforsamlingen vil naturligvis blive krydret med en sang eller to. ■



▲ Udvalgte værker af maleren Ken Denning. Fra mandag d. 19. februar - mandag d. 19. marts udstiller Ken Denning på Vejen Bibliotek.



LANDSKABET ER BEGYNDELSEN

MALEREN KEN DENNING

Af journalist Ernst-Jürgen Walberg

Udstilling på Vejen Bibliotek fra mandag den 19. februar – mandag den 19. marts med Artist Talk mandag den 19/2 kl. 16

Det er mere end 25 år siden, at maleren Gerhard Richter (allerede på det tidspunkt kendt, men ikke så ubetalelig som i dag) i et interview udtrykte sin skepsis over for ikke kun maleriet, men også over for sine billeder med disse ord: Jeg tror ikke på det absolutte/endelige billede. Det kan kun være tilnærmelser/gentagne forsøg og anslag.

For netop ni år siden formulerede maleren Ken Denning (kendt allerede på det tidspunkt, men stadig et tip blandt kendere) i de korte, præcise anmærkninger til "Unødvendige billeder" to lignende og dog anderledes formuleringer om maleriet og sine egne billeder: "Jeg øver mig til stadighed i ikke at male og tegne absolut. Forsøger at gøre måske til et gangbart svar. Forsøger, at lade tvivlen komme billedet til gode. En tvivl der i bedste fald ender med et klart og utvetydigt måske." Det anden udsagn- og dette synes mere præcist, men også mere pessimistisk og optimistisk på samme tid: "Mine billeder er færdige, når de ikke er det."

Hos Ken Denning er ord(et) ikke begyndelsen. "Han sagde intet. Tog i stedet penslen og skrev: Jeg maler, fordi jeg ikke vil nøjes med ord." Det betyder i praksis: Landskabet er begyndelsen og slutningen – et landskab uden mennesker, uden dyr, uden levende væsner, men ikke livløst, dette er reglen; et landskab uden huse, uden industri, uden

tidsvidner og mindesmærker, intet landbrug, ingen turisme og politik. Kun følgerne af disse anes til tider – måske – eller bilder beskueren sig det ind?

Pas på! Ken Dennings landskab er det menneskeskabte landskab, som er formet og ændret gennem århundreder til et kulturlandskab: nemt at vedligeholde, men alt andet end naturligt; ofte uskønt og til større last end gavn for de kommende generationer; kunstigt, når man kigger nærmere efter, skrækkeligt kunstigt uden selv at være kunst. Dette forklarer måske også, hvorfor Ken Denning lader sit landskab opstå i atelieret – et par skitser og det tidlige foto til erindring og registrering-optaget uden kunstnerisk ambition.

Først i atelieret skabes hans landskab: som olie-foto, olie-akryl-foto, se-rigrafi-olie-lak, olie-pastel, koldnålsradering-olie-foto, blyant-olie-akryl-fotokopi.... Disse var begyndelsen, eksperimenter, rækker af forsøg med det samme mål: tilnærmelser til sit eget landskab eller maleriske fortællinger/skildringer om dette landskab. Resultatet, når det lykkes: Et billede er en fortælling/skildring. En fortælling om et billede/en skildring af et billede.

Og hans maleri i dag? Olie på lærred eller olie på træ, det lille format 30x30 måske, og naturligvis det store format som 170x200, menneske-størrelse som ikke lader sig indfange i et blik. Her må man se nøje efter, stykke for stykke, detalje efter detalje: farve, form, linje og indhold.

Der findes et videoklip med Ken Denning, optaget i Galleri Linz i Paris. Maleren står foran sine billeder, han taler om traditionen i landskabs-maleriet og dennes betydning for ham som moderne maler, om land-skabsmaleriet som basis for sin kunst. Han smiler forsigtigt/stille og siger: "Jeg har brug for landskabet, dets linjer, dets farver. Jeg overfører det i et billede, i maleriet. Det er mit landskab, når det lykkes/ når det er der. Måske lykkes det så godt, at mit landskab bliver beskuerens landskab."

For at male sit landskab, afbilde og skabe har han selvsagt brug for sit atelier. At se, opleve og indfange sit landskab ude i naturen giver kun få måneder til rådighed. Når foråret kommer, er det for sent. Når knop-perne springer ud, når det hele går i grønt. En farve som Kenn Denning ikke bryder sig om og sjældent/næppe findes i hans kunst.

Dennings farvespektrum: fra det kulsorte til det snehvide med alle grå- og blåtoner, mat eller glans, dæmpet eller lys, hård, blød, pastos eller udvisket, kradset, glattet eller som bortvisket.

Rutine i farvesætning? Rutine i stregen? Mekaniske overgange i abstrak-tionerne? Slet ikke! Så tæt, så smalt, så beskedent- ved første blik og så

Repræsenteret

Kobberstikssamlingen, Statens Museum for Kunst, Vejle Kunstmuseum, Vejle. Kastrupgårdsamlingen, København. Kunstmuseet Trapholt, Kolding. Kunstmuseet i Tønder. Guan Shanyue Art Museum, Kina. Bibliotheque Nationale de France, Paris. Sasol Art Museum, Stellenbosch, Sydafrika. Marianne und Heinrich Lenhardt-Stiftung, Kaiserslautern.

Medlem af

Danske Grafikere, Billedkunstne-rens Forbund, Kunstnersamfundet, Den Gyldne og Grænselandsudstillingen.

slet ikke! Temaet, arbejdsområdet, det flade land, Jacques Brels le plats pays i dansk variant er en ny, dugfrisk billedfortælling, Ken Dennings fortælling om et billede.

Når foråret kommer, er malerens tid forbi. Malerens tid begynder, når grønt bliver til rødt og rødbrune nuancer, så brunt; når det grønne gules eller fryser væk; når træer og buske står nøgne; når lyset går ned i tåge og forsvinder; når træstammer og grene rager næsten sorte op i den iskolde, klare blå himmel; når nordens lys glimter vinter og synes at dufte af sne; når landskabet bliver fremmed for os; vi stiller blikket skarpt og opdager de skjulte hemmeligheder, som ikke ses resten af året.

Først da er de der- de lodrette streger/ linjer, som præger Ken Dennings landskab. De vandrette marker, som dækker horisonten. Først da er stregerne/ linjerne der, bevæget, målrettet. Ridserne, fugerne, revnerne i træpladen. Klar til at gå på opdagelse i landskabets forandringer, lys og skygge, tørke og fugtighed, snepytter i vejkanterne, de små "latterlys" fra skoven – en metafor fra Lydia Tschukowskajas bog "Untertauchen". Og så er roen og stilheden der også.

Ken Denning udtrykte det sådan: "Når det lykkes godt, bliver mit landskab beskuerens landskab." Ken Dennings billeder slipper man ikke fra - heller ikke jeg. Så enkelt og komplekst er det. ■



KEN DENNING

Født 1957, Danmark

Separatudstillinger

Richard Haizmannmuseum,

Niebuß. Færøernes Kunstmuseum,

Thorshavn. Trapholt, Kolding. Guan

Shanyue Art Museum, Shenzhen,

Kina. Kunstmuseet i Tønder.

Gruppeudstillinger

SPOR, Rauman Taidemuseo,

Finland. 50 år i Dansk Grafik,

Vejle Kunstmuseum. SPOR, Vejle

Kunstmuseum. Koloristerne, Den

Frie udstillingsbygning. Nordisk Gra-

fikunion, Oslo. Vejen Kunstmuseum.

Zebra, Den frie udstillingsbygning.

Færøernes Kunstmuseum, Thors-

havn. Vendsyssel Kunstmuseum,

Hjørring. Guirlanden, Århus Kunst-

bygning. Danske Grafikeres Hus,

København. Kunstmuseet i Tønder.

Grænselandsudstillingen, Åbenrå.

Den Gylde, Charlottenborg. Den

Gylde, Randers Kunstmuseum.

EXPO 2000, Nordtor, Flensborg.

Grænselandsudstillingen, Schloss

von Husum, Art Copenhagen.

Grænselandsudstillingen, Brundlund

Slot. Færøernes Kunstmuseum,

Thorshavn. Art Paris, Paris. Art

Basel, Basel. Koppenhaga Buda-

pest, Ungarn. Salon International

de l'estampe, Paris. Baltic Biennal,

Skt. Petersborg. Landtag, Kiel. Art

KARLSRUHE. The London Original

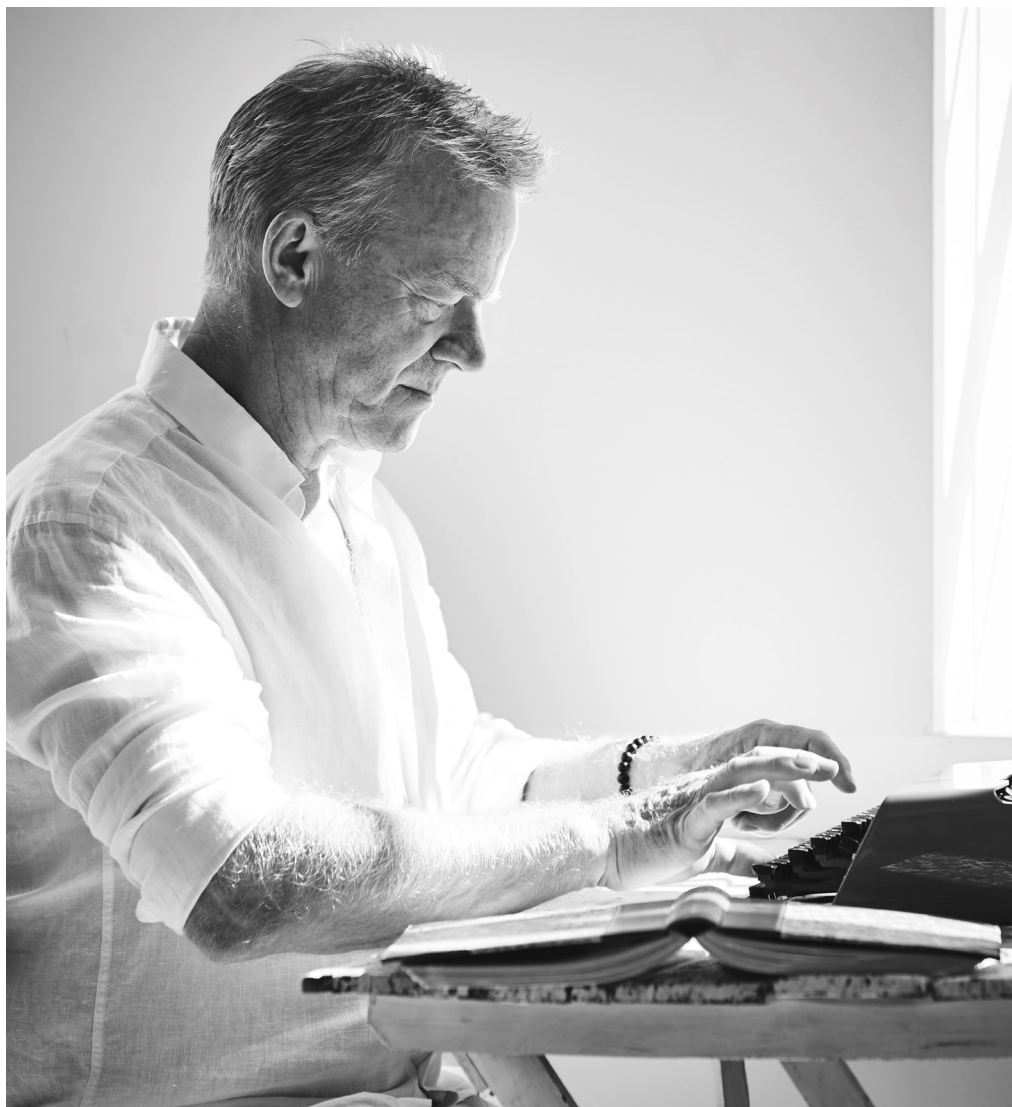
Print Fair, London. Cite Internatio-

nale des Arts, Paris.

◀ Olie på træ 122x122 cm.

Læs mere om kunstneren her:

www.kendenning.com



MICH VRAA - I SAMARBEJDE MED VEJEN BIBLIOTEK

Forfatteraften mandag den 19. februar kl. 19.30

Mich Vraa er uddannet journalist i 1979. Hans første roman "Papegøje-jagt" udkom i 1982, og siden debuten har han udgivet omkring 20 bøger fordelt over mange genrer. Sideløbende har Mich Vraa været skønlitterær oversætter. Han har oversat en lang række af tidens store amerikanske og engelske forfattere – heriblandt Hemingway, John Williams, Anthony Doerr og Dan Brown. I 2014 modtog Mich Vraa Dansk Oversætterforbunds Ærespris.

Gennembruddet som forfatter kom med romanen "Haabet" om slaveriet på De Dansk Vestindiske Øer. Bogen udkom i august 2016 – året før 100 års jubilæet for Danmarks salg af øerne til USA – og blev nomineret til DR Romanprisen 2017 og Politikens Litteraturpris 2017. I 2017 fulgte romanen "Peters Kærlighed" og trilogien om Danmark og Dansk Vestindien forventes afsluttet i 2018 med romanen "Faith".

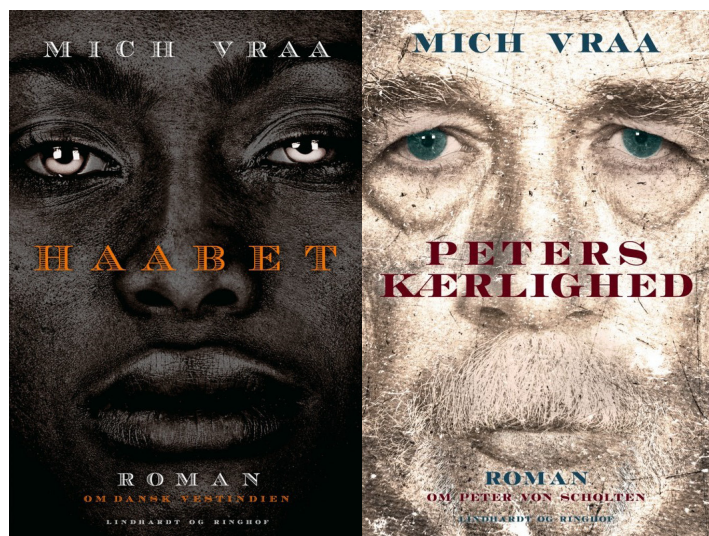
HAABET

I "Haabet" tager Mich Vraa sin læser med tilbage til en grum og ofte glemt beretning i vores lands historie fra dengang, hvor Danmark skabte sig en ny velstand på slavearbejde i de vestindiske sukkerplantager. Frem i lyset kommer dermed en af de mørkeste tider i Danmarks historie, hvor kynisk udnyttelse og ufattelig ondskab var hverdag for slaverne, men der var også plads til kærlighed og overlevelse under de forfærdelige vilkår. Tag med Mich Vraa tilbage til det herrens år 1787 og få indblik i en slavehandel, de færreste kan forestille sig, at danskerne har været en del af.

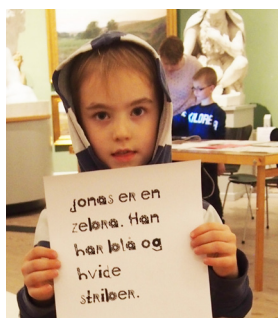
PETERS KÆRLIGHED

"Peters kærlighed" er en historisk præcis skildring af Peter von Scholtens liv. Romanen foregår i perioden 1804-1854. Gennem breve, dagbogsnotater, og andre teksttyper ser von Scholten tilbage på et langt liv fyldt med håb, kærlighed og nederlag. Portrættet af von Scholten er vedkommende og rørende og Mich Vraas sprog rammer tidens sprogtone uden at det føles påklisset.

I foredraget fortæller Mich Vraa om inspirationen til romanerne, om sin research- og skriveproces og læser også passager op fra bøgerne. ■



5. BESØG MED FAMILIEN PÅ MUSEET



ABC PÅ MUSEET 2017

50 BESØG OG MANGE ERFARINGER RIGERE

Af Marie Strøm Nielsen, museumsformidler

Sidst i november afrundede museet formidlingsprojektet ABC på museet, hvor formidler og billedhugger Sophus Ejler Jepsen og jeg henover efteråret har budt velkommen til 10 skoleklasser. Den enkelte klasse besøgte museet fem gange, hvoraf det 5. og sidste besøg var et afsluttende eftermiddagsarrangement for forældre og søskende. Nyligt i hukommelsen er derfor gensynet med 1. klasserne, der gennem de sidste uger, klasse for klasse, har besøgt museet til billedpræsentation og workshops i Malerisalen og Skibelundsalen. Herigennem har forældre og søskende fået indblik i processerne omkring ABC på museet.

5. besøg og på gensyn!

"Vi ses igen næste gang" lød det fra en storebror til en af de deltagende 1. klasser fra Bække Skole, da han sammen med sin familie sagde farvel og tak for i dag. Ved en workshop i Skibelundsalen havde han skrevet en tre-siders troldehistorie med en helt særlig skrifttype udarbejdet af børnene fra Bække Skoles 1. klasse. Skrifttypen havde

► Børn og forældre samarbejder om det Gutenberg-inspirerede gnidetryk i Skibelundsalen. Ordene under papiret er dannet af børnenes bogstaver i sættekassen.



premiere denne eftermiddag, både i skrive-workshoppen og i klassens illustrerede digtsamlinger, som blev udarbejdet under 3. besøg på museet. Som kulmination på forløbet blev digtsamlingerne foldet, hæftet og reciteret af eleverne under 5. besøg. Storebroren læste også sin troldestorie op, og hans afsluttende hilsen er et eksempel på en forventning om gensyn, som mange af børnene gav udtryk for. Det har givet os som formidlere en god fornemmelse af at have bygget noget op sammen med 1. klasserne i løbet af efteråret. Vi er ikke i tvivl om, at det har kunnet lade sig gøre pga. klassernes gentagne besøg, hvor vi udover at kunne tilbyde et varieret formidlingstilbud også har opbygget en relation. Sammen med lærernes hjælp har dette givet anledning til en stor opbakning til det afsluttende forældrearrangement, hvor børnene gennem velkendte, kreative workshops på museet har kunnet videreformidle teknikker og metoder til forældre og søskende.

**ABC
PÅ MUSEET
ER ET PILOTPROJEKT,
HVOR TI FØRSKELLIGE
1. KLASSE I VEJEN KOMMUNE
ARBEJDER KREATIVT
OG EKSPERIMENTERENDE
MED TILEGNELSE AF
ALFABETET.**

På baggrund af erfaringerne fra de mange møder med børnene står det klart, at ABC på museet har givet børnene et tilhørsforhold til museet, som potentielt rækker ud over projektets rammer og varighed. Flere af de børn, som var med i ABC på museet, besøgte også museets efterårsferieværksteder med deres familier. Det viser en interesse for museets andre aktiviteter og workshops, som endnu flere familier gerne må få øje på.

En pædagogisk, rød tråd – Skattekortet og den tegnede fortælling

Gennem alle undervisningsforløb har eleverne arbejdet med kreativ tilegnelse af alfabetet, og indholdsmæssigt har programmet overordnet været tilrettelagt på forhånd – med plads til justeringer. Særligt i forhold til den pædagogiske form har forløbene udviklet sig undervejs. På baggrund af inddragelsen af de lærere, som havde sagt ja til at deltage i pilotprojektet, opstod bl.a. en praksis, som vi valgte at videreføre som en rød tråd gennem alle fire undervisningsforløb. En praksis man kunne kalde "gennemgang af visuelt dagsprogram, tegnet som skattekort". Ved et indledende møde beskrev en lærer, hvordan børnene i klassen var vant til en visuel oversigt på tavlen over formiddagens og eftermiddagens aktiviteter i løbet af en skoledag. Erfaringerne fra skolen har vist, at det skaber ro og forudsigelighed omkring det praktiske. Ved at bygge videre på den pågældende lærers erfaring blev dagens ABC-program visualiseret som et skattekort med forskellige stop på vej mod skatten. Ved 1. besøg var skatten børnenes egen produktion af "førsteklasses ordbøger", som de kunne tage med sig hjem. Hver morgen startede vi således med at samles om dagens "rute" på den

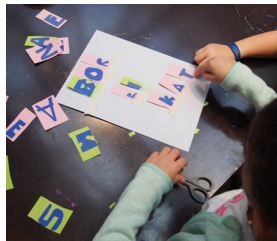


▲ 1. besøg: På tavlen tegnes der skattekort som visuelt dagsprogram. Børnene tegner med på indersiden af det bogomslag, de startede dagen med at folde.

1. BESØG

FØRSTEKLASSES

ORDBØGER

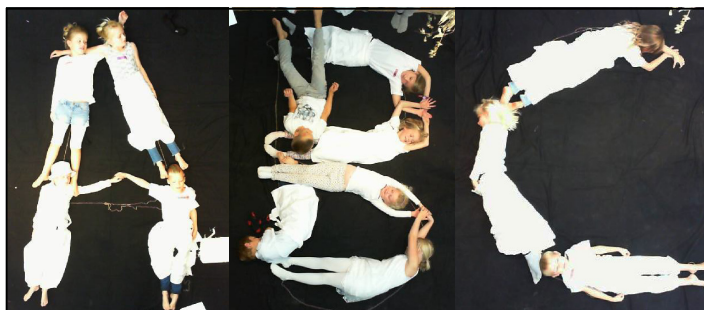


tegnede skatte-ø, som børnene altid ankom til og forlod på forskellige måder; i en sejlede bus, en rumfærge eller svømmende på en haj med en lagkage og levende lys ombord. Skattekortet havde en pædagogisk funktion ved at forberede eleverne på dagens aktiviteter og pauser, men blev også en humoristisk start på dagen ført af børnenes egen fantasi – og Sophus Ejler Jepsens oliekridd. I stedet for spørgsmål som "hvornår skal vi spise", eller "hvad skal vi bagefter", var mange børn optaget af at flytte flaget, når vi var kommet til næste aktivitet.

I forlængelse af ABC-programmets tematik var der til hvert forløb planlagt en fortælling, som bl.a. trak tråde til museets samling eller særudstilling. Her kom den tegnede fortælling, som skattekortet også bar præg af, løbende til at fylde mere og mere. Som pædagogisk greb kendes formen bl.a. fra børne-tv, hvor Jørgen Clewin og Sigurd Barrett repræsenterer to forskellige generationer inden for genren. I ABC på museet blev der bl.a. tegnet fortællinger om de store og små bogstavers oprindelseshistorie og kunstneren Maria Sibylla Merians bog om



► Østerbyskolen 1.b med deres færdige 1. classes ordbøger. Alle havde et særligt ansvar i produktionsprocessen som små hjul i den store trykkemaskine.



forvandlede insekter fra Sydamerika. Mens børnene spiste madpakker, gættede de ivrigt med på, hvad strengen kom til at forestille, og ofte gav fortællingen anledning til (uforudsigelige) associationer fra børnene, fordi historierne fangede dem i det øjeblik, de var i. Det havde sin helt egen charme! Fremadrettet kunne det være interessant at arbejde videre med den tegnede fortælling som formidlingsgreb. Bl.a. effekten af den dramatiske opbygning i forhold til oplevelse og læring.

Navneskiltet

Et andet praktisk, pædagogiske greb, som blev fast genganger i forløbet, var navneskiltet. Undervejs i ABC-forløbet har børnene gennem forskellige processer og medier produceret bogstaver i mange udgaver; som udklip af karton, som kropslige bogstavformationer og som gækkebrevs-klip. Derfor var det muligt til hvert besøg at producere nye navneskilte, som børnene bar på tøjet. Det betød, at vi undervejs kunne læse og lære børnenes navne, hvilket helt lavpraktisk var vigtigt for den personlig kontakt. Herudover tror jeg, det har spillet en mere grundlæggende rolle for opbygningen af et trygt læringsrum og relationen mellem barn og formidler. Elevernes produktion af bogstaver blev klassevis affotograferet og omdannet til skrifttyper. Børnenes font-design blev efterfølgende brugt til både navneskilte og komponering af egne digte, og på den måde blev børnene løbende præsenteret for egne, kreative udtryk – anvendt i praksis.

2. BESØG BOGSTAVJAGT OG KLASSENS ALFABET



▲ 2. besøg foregik bl.a. som sansoplevelse på museet – med en lyttestation i Niels Hansen Jacobsens stuer, bogstavpuslespil i Malerisalen og føleteater i Skibelandssalen. Samme dag formede eleverne klassens alfabetet med deres kroppe – klædt i hvidt og fotograferet på sort bund.

3. BESØG

DE SMÅ BOGSTAVERS GEOMETRI



Tværfaglighed og anderledes oplevelser

Som en krølle på forløbet er det relevant at gøre sig overvejelser om museets styrker, når det gælder berøringen af det klassisk dansk- eller matematikfaglige område. ABC på museet understøtter elementer af Undervisningsministeriets Fælles Mål, som folkeskolelærere arbejder ud fra. Herunder arbejdet med skriftlig fremstilling, billedfremstilling og billedkommunikation, da udgangspunktet for ABC-projektet har været det tværfaglige felt mellem dansk, billedkunst og kreativitet. Med udgangspunkt i den nedprioritering, der sker i forhold til kreative fagområder i folkeskolen, har det samtidig været intentionen, at forløbet kunne tilbyde noget andet end det, børnene overvejende arbejder med til hverdag. F.eks. valgte vi undervejs i forløbet at gå væk fra idéen om at arbejde med illustration og fortolkning af talemåder til trods for, at emnet understøtter de krav, der stilles i nationale test i folkeskolen. I stedet valgte vi at arbejde med illustrerede digte ud fra den begrundelse, at børnene her blev de skabende historiefortællere. Det er et eksempel på, at kreativiteten i forhold til den skriftlige fremstilling her blev styrende i forhold til beslutningen om indholdet af 4. besøg på museet. Under det afsluttende besøg med forældre og søskende oplevede vi, at børnene havde fået et personligt forhold til deres digte, og mange kunne huske både betydning og ordlyd. Som Sophus Ejler Jepsen udtrykte det, opstod der en magi over digtene, man kan sammenligne med børnetegningens spontanitet.

Et eksempel på en anderledes oplevelse på museet er, når børnene under 4. besøg helt ekstraordinært dypper deres akvarelpapir i trolde-springvandet, så det er klar til vådt-i-vådt-maleri. Eller som når Sophus

▲ 3. besøg på museet var en fordybelse i papirklip. Glæden ved at mestre både foldning og mønstersklip og spændingen ved at folde gækkebrevet ud gjorde dagen til noget særligt. Kvarte, halve og hele cirkler blev sat sammen med stamper og forvandlet til alle de små bogstaver i alfabetet.





Ejler Jepsen afholder workshops på museumspladsen, hvor skoleklasser hugger i sten til fremstilling af keramisk glasur. Det er vigtigt at holde fast i denne type af oplevelser, som både elever og lærere udtrykker begejstring for. "Anderledes oplevelser" – forstået som kunstneriske, ud-af-huset-oplevelser – kan stimulere både sociale og kreative kompetencer. Disse læringsmæssige kvaliteter kan museet fremadrettet undersøge nærmere.

Fra ABC-projektets start har der løbende været en erfaringsudveksling mellem lærer/formidler, som har været værdifuld for udviklingen af forløbet. Bl.a. er vi blevet inspireret af "bogstav-multibanen fra Andst Børne- og Skolecenter", udveksling af fagrelevante bøger og løbende samtaler med lærerne. Sammen med lærerne har vi stadig en evaluering af projektet til gode, som kan danne afsæt for udviklingen af nye undervisningstilbud på museet.

Deltagende skoler i ABC på museet:

Østerbyskolen, Jels Skole, Gesten Børnecenter, Andst Børne- og Skolecenter, Holmeåskolen, Højmarkskolen, Brændstrup Kristne Frikole og Bække Skole. ■

ABC 2017 **VEJEN KUNST MUSEUM**
PÅ MUSEET

4. BESØG ILLUSTREREDE DIGTE



▲ Som baggrund til illustrationerne arbejdede eleverne indledende med vådt-i-vådt-maleri og blanding af primærfarver. Digtene blev bygget op gennem egen fantasi og valg af røde og grønne hjælpeord, som repræsenterer hver sin ordklasse.

DRØMMEUDSTILLINGEN

EN PRÆSENTATION AF NIELS HANSEN JACOBSENS KERAMIK

Af Teresa Nielsen, museumsleder

På invitation fra 15. Juni Fonden har Vejen Kunstmuseum beskrevet drømmeudstillingen om keramik udført af billedhugger Niels Hansen Jacobsen (1861-1941). Med tilsagn om en anseelig bevilling er Fonden med til at muliggøre et nørdet fagligt projekt, der bl.a. kommer til at omfatte en arkæologisk udgravning efter hans potteskår og analyser af hans materialer. Omdrejningspunktet bliver etablering af en vidensportal, der bygges op om en database over de af hans overlevende værker, som museet har kendskab til i offentlige og private samlinger. Dertil lægges de værker, der kun kendes fra gamle fotos koblet med anmeldelser, kataloger, breve og hvad der ellers måtte kunne graves frem af arkivalier. Da hans private papirer blev brændt ved hans død, må hans breve søges hos modtagerne.

▼ På det udaterede gamle foto ses et udvalg af Niels Hansen Jacobsens keramik fra tiden omkring 1900. I nederste række ses tre værker, der i dag er i samlingen i Vejen: Den yderst til højre, nr. 3 fra højre, som netop er indkøbt til samlingen, samt den store krukke til venstre for den.

Fysisk og digitalt skal udstillingsprojektet samle et stort hidtil upubliceret ellers utilgængeligt materiale til glæde for både nysgerrige museumsgæster og internetbrugere samtidig med, at det kan danne fundament for fremtidig forskning. Projektet kommer til at kaste lys over Niels Hansen Jacobsen, hans tid og særligt stentøjet i en dansk og europæisk kontekst.



Over tid har det vist sig, at keramikken stod billedhuggerens hjerte særlig nært. Den kom til at fylde mere end den produktion, som hans samtid og eftertid gængs forventede af en billedhugger. Keramikken var den del af hans virke, der nåede bredest ud i hans samtids Europa til museer i Norden, Tyskland og Frankrig.

For mange er Niels Hansen Jacobsens keramik ved første øjekast en udfordring – skæv, grov og meget anderledes, også i forhold til den datidige kunstscene. Skævheden i sine værker var han selv bevidst om, da han i et brev anførte: "... til forår udstiller jeg nogle krukker, som efter almindelig pottemagerforstand er mislykkede." Leret havde han arbejdet med siden han begyndte at modellere skulpturer, men det højtblændte stentøj og glasurernes vilde farvemuligheder mødte han først i 1890'ernes Paris. På fransk jord blev han med J.F. Willumsen en af pionererne i den danske stentøjstradition.

Den højtblændte keramik, der i 1800-tallets Europa primært bestod af brun og gråblå saltglaserede stentøj, strømmede fra århundredets midte til Europa fra Asien med udsøgte glasurer. Kunstnere og håndværkere kastede liv og økonomi ind på at forstå teknik og materialer. En af hovedpersonerne i dyrkningen af den asiatiske keramik var Niels Hansen Jacobsens nabo i atelierboligerne på 65 Boulevard Arago, billedhuggeren Jean Carries (1855-1894), der helligede sig stentøjet mere end et tiår før den danske billedhugger.

I 1890'erne kunne keramikfabrikkerne levere strømlinede produktioner. Niels Hansen Jacobsen kunne og ville noget andet. Som kunstner og autodidakt på feltet skabte han vaser og krukker som unikaværker. Han skabte endog en helt personlig niche: Blyndfattet stentøj. Som ved de ceremonielle japanske teskåle handler det om det enkelte værks sjæl og ånd. Det fortælles, at han fra sin ovn i udkanten af Paris søgte ind til Louvre og de andre af byens museer for at sammenligne sine resultater med de store mestre i bl.a. de asiatiske samlinger. I Paris blev han en del af en bevægelse, der afsøgte keramikens grænser og muligheder.

Som ikke-fagmand, uden forudgående skoling, men passioneret skulptør med sans for form og lerets muligheder gik Niels Hansen Jacobsen egne veje i et kryds mellem brug og kunst. I en tid, hvor kunst med stort K var (og i høj grad fortsat er for de fleste) maleri og skulptur, har hans skulpturelle, teknisk eksperimenterende keramik været vanskelig at rubricere. Niels Hansen Jacobsen har været en kunstnernes kunstner. Det har primært været passionerede samlere og kunstnere, der har haft øje for hans keramik. I 1950'erne og 60'erne talte Asger Jorn for Niels Hansen Jacobsens egenartethed og mente, at hans museum



"Jeg regner et Stykke Stentøj for at være godt, naar det i hele sin Karakter er som et Lava, en Stump af Jordens Urstof løsnet ved Eruption."

Axel Salto citerer
Niels Hansen Jacobsen



i Vejen havde potentiale til at blive Nordens symbolistmuseum. Han havde dog svært ved at nå ind til den daværende bestyrelse, men fik sat mange gode ting i gang.

Efter Niels Hansen Jacobsens død var Niels Th. Mortensens 1945-monografi om ham i mange år den vigtigste kilde til viden om kunstneren. Dér fylder keramikken ganske lidt, men væsentligt mere i Niels Hansen Jacobsen-billedbogen fra 2011. Gennem de seneste to årtier har der været indsamlet og bearbejdet arkivalier og andre udsagn bevaret rundt om i Danmark, Norden, Tyskland og Frankrig. Samlet tegner de et noget anderledes billede. Det viser sig, at keramikken for Niels Hansen Jacobsen har været en livslang besættelse/passion.



Med over 20 års tilløb og indlevelse kan Drømmeudstillingen gøre noget helt særligt ved at gå tæt på de fysiske keramiske enkeltværker for at afæske dem deres fortællinger. I udstillingen og gennem vidensportalen får de nysgerrige sjæle nøgler til en forståelse af Niels Hansen Jacobsens meget personlige, "håndholdte" tilgang til leret. Værker afkodes med filmede rekonstruktioner af, hvordan han drejede, skar, trak og deformerede krukkerne, tilførte dem sokler af metal eller træ og var med til at styre glasurernes flydninger ved med slyngen at ride baner i leret. Også den farvestrålende overflade kommer de videbegærlige tættere på gennem kyndige tolkninger af kemien. Viden om hans arbejdsgange kan samtidig være øjenåbnere i forhold til forståelse af anden keramik.



Med tak til 15. Juni Fonden kan en oplagt termin for Drømmeudstillingen være billedhuggerens 160-års dag den 10. september 2021... og nu, hvor kunstnerkeramikken er ved at komme i høj kurs, og der rundt om har været vist interesse for Niels Hansen Jacobsens værker, må det vise sig, om tiden er ved at være moden til, at udstillingen om hans keramik også skal vises i Tyskland og Frankrig. Kyndige folk fra det to lande så hans evner og købte et udvalg af hans unikke keramiske værker på Verdensudstillingen 1900 i Paris. ■

◀ Bladets forside prydes af denne nyerhvervede krukke i Niels Hansen Jacobsens på verdensplan helt unikke niche: Blyndfattet keramik. De drejede og modellerede former tilførte han forskellige stoffligheder og tilføjede efter brandingen grenværket af bly.

BLÅ MANDAG JAZZBAND

Traditionel jazz med Jazzshow fredag den 23. februar 2018 kl. 19.30

Til vands, til lands og i luften – Til hverdag og fest
Blå Mandag bedst – Hvor vi er, bliver der fest!

Blå Mandag, som er navnet på et orkester, der har spillet sammen i 23 år, har mange slogans, så snyd ikke dig selv for en festlig aften, med en let anretning i pausen.

De spiller og synger for at glæde andre, hvilket de nyder så meget, at de selv bliver vanvittig glade! – De kan også stille med en smuk – stærk – skrap sangerinde - Lisa Bentzen - med en gudsbenådet stemme!

De elsker at lave fest og ballade, mens de spiller - og deres musik bærer præg af et mangeårigt sammenspil, hvor gammel, dansevenlig, humørfyldt, traditionel New Orleans Jazz formidles.

Deres motto er: "Vi kommer for jeres skyld". Det er derfor deres fornemmeste opgave at spille "TIL ÆRE FOR VORES PUBLIKUM OG GÆSTER", så de får en fortræffelig oplevelse!

De har spillet overalt: Til festivaler, i flyvemaskiner, S-toge og busser, på ørnereservater, i soveværelser, til barnedåb, bryllup, begravelser og ildebrande, på slotte, til travløb, indvielser, sølvbryllupper og loppemarkeder, i elevatorer, på garagetage, ved skolenedlæggelser og ferniseringer, på værtshuse, i storcentre, på færger og små både, på hoteller og et utal af danske jazzklubber. (De tager stadig nye opfordringer op!).

Deres repertoire er meget stort - på ca. 350 numre spændende fra de mest kendte Jazz-evergreens (Icecream, Nyboders pris etc.) til de mere lækre sager: Panama Rag, Ory's Creole Trombone og Stevedore Stomp.

Bandet er også meget inspireret af Sidney Bechets numre (Passport to paradise, Marchand de Poissons, Dans les Ryes d'Antibes, Promenade aux Champs Élysées o.s.v.)

De spiller mange numre som kun få orkestre har taget op, og ønskes et nummer, mens de er i gang på scenen - ja så spiller de selvfølgelig også det! ■

Blå mandags referencer

Silkeborg Jazzfestival - Maribo
Jazzfestival - Jonstrup Jazzfestival
- Skagen festival - 6. Juli festivalen i
Fredericia - Femø Jazzfestival.

Spil på et utal af restauranter og
jazzklubber (bl.a. 15 år i Skagen-
om sommeren) samt for firmaer og
private personer.





INDHOLD

Nyt fra museet, side 3
Et kig på Hansen Jacobsens Paris, side 6
Generalforsamling den 30. januar 2018, side 8
Maleren Ken Denning, side 9
Forfatteren Mich Vraa, side 12
ABC på museet 2017, side 14
Drømmeudstillingen - Hansen Jacobsens keramik, side 20
Blå Mandag jazzband, side 23

REDAKTØRER

Gunna Kjelstrøm
Engparken 6, 6580 Vamdrup
tlf. 29663896
gunna.kj@gmail.com

Teresa Nielsen
Vejen Kunstmuseum
museum@vejen.dk
www.vejenkunstmuseum.dk

LAY-OUT SKABELON
www.helle-jensen.dk

Medlemmer af kunstforeningen
får bladet tilsendt. Bladet ligger
fremme på museet og sendes til
museets samarbejdspartnere.

Museums- og Kunstforeningen
for Vejen og Omegn
www.vejenkunstforening.dk

Formand Anker Ulsdal
Vester Alle 84
6600 Vejen
tlf. 61713654
anker@ulsdal.dk



CAMILLA BERNER - art & nature

På www.vejenkunstmuseum.dk kan du se og læse en hel masse om Camilla Berner-udstillingen. Der er bl.a. fortællinger om værkerne i hver af de 24 monter, der i december fungerer som julekalender. Fra 1-24 præsenteres i kronologisk rækkefølge punktnedslag i Berners produktion. For hver dag er der et link til en af Mette Mærsk's interviewfilm med kunstneren. Billedet her er et stil fra den 17. december, hvor Berner fortæller om et projekt til en institution i Kolding-området.

FORSIDE Et nyerhvervet stykke keramik af Niels Hansen Jacobsen i en disciplin, der er helt hans egen på verdensplan: Blyindfattet stentøj! Læs mere side 20-22.

K.O.T. - Kunst omkring Trolden udgives i samarbejde mellem Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn og Vejen Kunstmuseum.

Indmeldelse af nye medlemmer til Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn kan ske på Vejen Kunstmuseum, Østergade 4, 6600 Vejen, tlf. 79 96 69 40 eller på mail: pv@vejen.dk